

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-הבונה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נתכוין לכתוב אות אחת ועלו בידו שתיים - חייב	תנא:											◇	קה:
פטור	והתנן:											♣	קה.
לא קשיא, הא - דבעי זיוני, הא - דלא בעי זיוני.												◇	קה.
כתב אות אחת נוטריקון, רבי יהושע בן בתירה מחייב	[רבי יהושע בן בתירה]											♣	קה.
פוטריין.	חכמים:											♣	קה.
מנין ללשון נוטריקון מן התורה - שנאמר (בראשית יז) כי א"ב המו"ן גוים נתתיך, אב נתתיך לאומות, בחרור נתתיך באומות, המון חביב נתתיך באומות, מלך נתתיך לאומות, ותיק נתתיך באומות, נאמן נתתיך לאומות.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא:											◇	קה.
(שמות כ) אנכי - נוטריקון: אנא נפשי כתיבת יהבית.	רבי יוחנן דידיה:											◇	קה.
אמירה נעימה כתיבה יהיבה.	רבנן:											◇	קה.
אנכי למפרע: יהיבה כתיבה נאמנין אמריה.	איכא דאמרי:											◇	קה.
(במדבר כב) כי יר"ט הדרך לנגדי יראה ראתה נטתה.	דבי רבי נתן אמרי:											◇	קה.
(ויקרא כג) כרמ"ל - כר מלא.	דבי רבי ישמעאל תנא:											◇	קה.
(מלכים א,ב) והוא קללני קללה נמרצ"ת - נוטריקון: נואף הוא, מואבי הוא, רוצח הוא, צורר הוא, תועבה הוא.	רב אחא בר יעקב:											◇	קה.
(בראשית מד) מה נדבר ומה נצטד"ק - נכונים אנחנו, צדיקים אנחנו, טהורים אנחנו, דכים אנחנו, קדושים אנחנו.	רב נחמן בר יצחק:											◇	קה.
הכותב שתי אותיות בשתי העלמות, אחת שחרית ואחת בין הערבים - רבן גמליאל מחייב	[רבן גמליאל]											♣	קה.
פוטריין.	חכמים:											♣	קה.
במאי קמיפלגי?												^	קה.
אין ידיעה לחצי שיעור	רבן גמליאל סבר:											♣	קה.
יש ידיעה לחצי שיעור.	רבנן סברי:											♣	קה.
הדרן עלך הבונה												◇	

שבת-האורג		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האורג שלשה חוטין בתחילה, ואחת על האריג - חייב.	רבי אליעזר:										■	◊
בין בתחילה בין בסוף - שיעורו שני חוטין.	חכמים:										■	◊
העושה שתי בתי נירין בנירים בקירוס, בנפה, בכברה ובסל חייב, והתופר שתי תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות.											■	
שתים.	כי אתא רבי יצחק תני:										■	
והאנן תנן שלש											■	◊
לא קשיא, הא - באלמי, הא - בקטיני.											■	◊
אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.											■	◊
אמרי לה להאי גיסא אלימי, תלתא - לא סתרי, תרי - סתרי, קטיני - תרי נמי לא סתרי.											■	◊
ואמרי לה להאי גיסא קטיני, תלתא - ידיעי, תרי - לא ידיעי, אלימי - תרי נמי ידיעי.											■	◊
האורג שלשה חוטין בתחילה, ואחד על האריג - חייב	תניא:										■	◊
בין בתחילה בין בסוף שיעור שני חוטין ובשפה - שני חוטין ברוחב שלשה בתי נירין, הא למה זה דומה - לאורג צלצול קטן שני חוטין ברוחב שלשה בתי נירין.	חכמים:										■	◊
האורג שלשה חוטין בתחילה ואחד על האריג חייב											■	◊
סתמא כרבי אליעזר.											■	◊
האורג שני חוטין על הגס ועל האימרא - חייב	תניא אידך:										■	◊
אפילו אחד.	רבי אליעזר:										■	◊
ובשפה שני חוטין ברוחב שלשה בתי נירין - חייב, הא למה זה דומה - לאורג צלצול קטן שני חוטין על רוחב שלשה בתי נירין.											■	◊
והאורג שני חוטין על הגס ועל האימרא - חייב											■	◊
סתמא כרבנן.											■	◊
העושה שני בתי נירין כל.											■	◊
מאי בנירין?											■	◊
תרתו בבתי נירא, וחדא בנירא.	אביי:										■	◊
בקירוס.											■	◊
מאי בקירוס?											■	◊
מצוביתא.	רב:										■	◊
והתופר שתי תפירות.											■	◊
הא תנינא באבות מלאכות: והתופר שתי תפירות											■	◊
משום דקבעי למיתנא סיפא: והקורע על מנת לתפור שתי תפירות, קתני נמי התופר.											■	◊
והקורע											■	◊
הא נמי תנינא באבות מלאכות											■	◊
אלא, משום דקבעי למיתני סיפא הקורע בחמתו ועל מתו - משום הכי קתני התופר שתי תפירות.											■	◊
והקורע על מנת לתפור שתי תפירות.											■	◊
היכי משכחת לה?											■	◊
דעבדה כי כיסתא.											■	◊

הקורע בחמתו, ועל מתו וכל המקלקלין - פטורין.										■	מ	קה:
והמקלקל על מנת לתקן - שיעורו כמתקן.										■		קה:
שיעור המלבן והמנפץ והצובע והטווה - כמלא רחב הסיט כפול										■		קה:
והאורג שני חוטיין - שיעורו כמלא הסיט.										■		קה:
הקורע בחמתו ובאבלו ועל מתו - חייב, ואף על פי שמחלל את השבת - יצא ידי קריעה	ורמינהו:									◊	ג	קה:
לא קשיא, הא - במת דידיה, הא - במת דעלמא.										!		קה:
והא מתו קתני										?		קה:
לעולם, במת דידיה, ובהנך דלאו בני אבילות נינהו.										!		קה:
ואי חכם הוא - חיובי מיחייב										?		קה:
חכם שמת - הכל קרוביו.	דתניא:									■		קה:
הכל קרוביו סלקא דעתך?										?		קה:
אלא אימא: הכל כקרוביו, הכל קורעין עליו, הכל חולצין עליו, הכל מברין עליו ברחבה										■		קה:
לא צריכא, דלאו חכם הוא.										!		קה:
ואי אדם כשר הוא - חיובי מיחייב										?		קה:
מפני מה מתים בניו ובנותיו של אדם כשהן קטנים - כדי שיבכה ויתאבל על אדם כשר.	דתניא:									■		קה:
כדי שיבכה, ערבונא שקלי מיניה?										?		קה:
אלא: מפני שלא בכה והתאבל על אדם כשר, שכל הבוכה על אדם כשר - מוחלין לו על כל עונותיו בשביל כבוד שעשה.										■		קה:
לא צריכא, דלאו אדם כשר הוא.										!		קה:
ואי דקאי בשעת יציאת נשמה - חיובי מיחייב										?		קה:
העומד על המת בשעת יציאת נשמה - חייב לקרוע, הא למה זה דומה - לספר תורה שנשרפה.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר:									■		קה:
לא צריכא, דלא קאי בשעת יציאת נשמה.										!		קה:
תינח - מתו, אלא אחמתו אחמתו קשיא										?		קה:
חמתו אחמתו נמי לא קשיא, הא - רבי יהודה, הא - רבי שמעון.										!		קה:
מלאכה שאין צריכה לגופה - חייב עליה	הא רבי יהודה, דאמר									!		קה:
מלאכה שאין צריכה לגופה פטור עליה.	הא רבי שמעון, דאמר:									!		קה:
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה במתקן, במקלקל מי שמעת ליה?										?		קה:
האי נמי מתקן הוא, דקעביד נחת רוח ליצרו.	רבי אבין:									!		קה:
וכהאי גוונא מי שרי?										?		קה:
המקרע בגדיו בחמתו, והמשבר כליו בחמתו, והמפזר מעותיו בחמתו - יהא בעיניך כעובד עבודה זרה שכך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד.	והתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משום חילפא בר אגרא, שאמר משום רבי יוחנן בן גורי:									■		קה:
מאי קראה - (תהילים פא) לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר, איזהו אל זר שיש בגופו של אדם - הוי אומר זה יצר הרע.	רבי אבין:									■		קה:
לא צריכא, דקא עביד למירמא אימתא אינשי ביתיה.										!		קה:
כי הא דרב יהודה שליו מצבייתא	[רב יהודה]									!		קה:
רב אחא בר יעקב תבר מאני תבירי	[רב אחא בר יעקב]									!		קה:

רב ששת רמי לה לאמתיה מוניני ארישא	[רב ששת]	○ !							קה:
רבי אבא תבר נכתמא.	[רבי אבא]	○ !							קה:
כל המוריד דמעוה על אדם כשר - הקדוש ברוך הוא סופרן, ומניחן בבית גניזו, שנאמר (תהילים נו) נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך.	רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:							■ ◇	קה:
כל המתעצל בהספדו של חכם - ראוי לקוברו בחייו, שנאמר (יהושע כד) ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש. מלמד שרגש עליהן הר להורגן.	רב יהודה אמר רב:							■ ◇	קה:
כל המתעצל בהספדו של חכם - אינו מאריך ימים, מדה כנגד מדה, שנאמר (ישעיהו כז) בסאסאה בשלחה תריבנה.	רב חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:							■ ◇	קה:
(שופטים ב) ויעבדו העם את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע	איתיביה רבי חייא בר אבא לרבי יוחנן:						■ ?	◇	קה:
בבלאי, ימים - האריכו, שנים - לא האריכו.	אמר לוי: [רבי יוחנן]						!	◇	קה:
אלא מעתה (דברים יא) למען ירבו ימיכם וימי בניכם ימים ולא שנים?							■ ?	◇	קה:
ברכה שאני.							!	◇	קה: